

РЕШЕНИЕ

№ 1867

гр. София, 23.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав,
в публично заседание на 16.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **8733** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 1 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на В. К. Б. чрез процесуален представител адв. В. С. – АК П., срещу Решение № ПО-80/08.09.2022г. на Директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалба срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки на осн. чл. 121, ал. 1 от ДОПК, с изх. № С22022-023-0002346/24.08.2022г. издадено от М. П. – гл. публичен изпълнител в ТД на НАП С..

В жалбата се релевират доводи за незаконосъобразност на решението на директора на ТД на НАП С., липса на мотиви в искането на ревизиращия орган за налагане на ПОМ, липса на съответствие по чл.195, ал.7 от ДОПК и липса на обезпечителна нужда.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. С. и адв. Б., които поддържат подадената жалба, допълнително депозираното писмено становище и претендират разности.

Ответникът, редовно призован, в съдебно заседание се представлява от юрк. Й., която оспорва подадената жалба. Счита, че при издаване на постановлението за налагане предварителни обезпечителни мерки публичният изпълнител е направил обоснован извод, че събирането на евентуалните задължения ще бъде затруднено и той е органът, който извършва преценка на обезпечителната нужда, като е обвързан с

отправеното искане, констатациите и мотивите на органите по приходите и очакваното вземане. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото и направи проверка на законосъобразността на обжалвания административен акт, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед № Р-22220420001075-020-001/25.02.2020г. е възложено извършване на ревизия на В. К. Б., касаеща задължения по Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/- данък върху годишна данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ за периода 01.01.2014г. – 31.12.2019г.

С Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК с изх. № С200022-023-0002346/24.08.2022 г. е наложен запор върху вземане от трето задължено лице И-К. ООД, ЕИК[ЕИК] по документ с достоверна дата – уведомление по чл. 73в от ТЗ, съгласно което подлежи изплащане на дружествените дялове на изключения съдружник В. К. Б. с вписване № 20200709112238 за сумата от 500004.00 лв. В постановлението е посочено, че във връзка с възложена със ЗВР № Р-22220420001075-020-001/25.02.2020г. ревизия за периода от 01.01.2014г. до 31.12.2019г. за определяне на данък върху годишна данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ е установено, че са изплатени суми от фирма „Вабо 2012“ЕООД на В. Б. , представени като доходи от дивиденди по чл.38, ал.1 от ЗДДФЛ, чиито общ размер за периода е 124 331 118лв. Визирано е, че при анализа на годишните финансови отчети за дейността за посочените периоди на това дружество авансово са изплатени дивиденди, преди приключване на финансовите отчетни периоди, определяне на годишните финансови резултати и изготвяне на годишните финансови отчети. Поради което е констатирано, че тези суми имат характер на доходи от други източници, облагаеми с 10% данък върху доходите на физическите лица. Също така е отразено, че в подадените ГДД по чл.50 от ЗДДФЛ ревизираното лице е декларирало доходи от продажба на дялове и акции на свързани по смисъла на §.1 от ДР на ДОПК лица, поради което ТД изплатило дохода -“Вабо 2012“ ЕООД и едноличният собственик на капитала в същото В. Б. са осъществили сделки между свързани лица, с едни и същи цени на придобиване и продажба на финансови активи без генерирана печалба, водещи до нулев облагаем доход и избягване на данъчно облагане. Посочено е, че за обезпечаване на очакваните задължение на ревизираното лице са издадени предходни ПНПОМ, с което бъдещите му задължения към бюджета не са обезпечени изцяло, поради което е издадено и процесното постановление.

Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С200022-023-0002346/24.08.2022г. е оспорено с жалба по административен ред, като последната е отхвърлена с Решение № ПО-80/08.09.2022г., издадено от директора на ТД на НАП – С.. В решението е посочено, че постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки е издадено от компетентен орган – публичен изпълнител при ТД на НАП – С., съгласно правомощията по чл. 167 от ДОПК, вкл. е съобразена и предвидената форма и съдържание съгласно чл. 196 от ДОПК. Посочено е, че органът по приходите въз основа на направен анализ на данните по ревизионната преписка и извършена проверка в електронния масив на НАП е стигнал до извода, че налагане на предварителни обезпечителни мерки е необходимо за предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на ревизираното лице, вследствие

на които ще бъде затруднено събирането на задълженията му. Допълнено е, че върху цялото имущество на данъчно задълженото лице има предходни претенции от други кредитори, поради което вземането на НАП продължава да е необезпечено.

В съдебното производство са представени от ответника Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия № Р 22220420001075-020-010/26.09.2022г., с която срокът за извършване на ревизията е удължен до 28.04.2023г., писмо от СГП във връзка с наложените обезпечителни мерки по водено досъдебно производство и определение №856 от 30.01.2023г. по адм.дело 11014 от 2022г. на АССГ, с което е продължен срока на предварителните обезпечителни мерки, наложени с процесното постановление.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 121, ал. 1 от ДОПК в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Съгласно чл. 121, ал. 2 от ДОПК предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на чл. 195 от същия кодекс с постановление на публичния изпълнител.

С оглед задължението си за служебна проверка на законосъобразността на оспорвания акт по чл. 168 от АПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК, съдът следва да извърши преценка дали при издаването на постановлението на публичния изпълнител за налагане на предварителни обезпечителни мерки и на решението, с което се потвърждава наложената обезпечителна мярка, са спазени всички изисквания за законосъобразност - компетентност на органа, спазване на изискванията за форма и съдържание, на приложимите материални и процесуални норми и съобразяване с целта на закона.

Обжалваното постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки е издадено от компетентен орган - публичен изпълнител при ТД на НАП - [населено място], съгласно правомощията му по чл. 167 от ДОПК. Спазена е предвидената в чл. 196 от ДОПК писмена форма и актът съдържа достатъчно подробно изложение на фактическите и правните основания за издаването си, за да позволи извършването на съдебен контрол. Обжалваното решение на директора на ТД на НАП - С. е издадено от компетентен орган и в срока по чл. 197, ал.1 от ДОПК.

Критерият за извършване на обезпечение е предвиден в чл. 195, ал. 2 от ДОПК и предполага в случай, че обезпечение не бъде наложено да е невъзможно или да се затрудни събирането на публичното задължение. При преценката за законосъобразността на наложената обезпечителна мярка наред с обезпечителната нужда следва да бъдат взети предвид и интересите на длъжника, когато мярката не следва прекомерно да обременява, в съответствие с основния принцип на съразмерност по чл. 6 от АПК, приложим субсидиарно на основание § 2 от ДР на ДОПК.

В конкретния случай е налице висящо ревизионно производство, възложено със Заповед Р-22220420001075-020-001/25.02.2020г.

Искането № Р-22220420001075-039-002 от 23.02.2021г. изпълнява законовите

изисквания за мотивираност и позволява да се извърши преценка относно бъдещите публични задължения и тяхното съотношение с имущественото състояние на длъжника. Посочен е размера на очакваното задължение, който е 14 849 027 лева данък върху годишна данъчна основа по чл.17 от ЗДДФЛ, както и са изложени установени факти от събраните доказателства по реда на ДОПК в хода на ревизията. Посочени са и предходно наложените обезпечения- запори върху банкови сметки на длъжника и тяхното салдо, както и е отчетен фактът за наличие на предходно наложени запори от други кредитори. В настоящото производство съдът не би могъл да подложи на съдебен контрол изводите на органа по приходите относно размера на бъдещите предполагаеми задължения, нито публичният изпълнител би могъл да ги ревизира, като се презюмира добросъвестност на установените в хода на ревизията и посочени в искането факти и тяхното обосноваване. Всички свои възражения по отношение на приложимия материален закон, в това число и писмени доказателства, относими към правото му на част от печалбата и правото на дивидент от „ВАБО 2012“ЕООД (каквото се явява представеното Решение №1468/12.09.2022г. на директор на дирекция ОДОП С.) във връзка с възложената със Заповед Р-22220420001075-020-001/25.02.2020г. ревизия, жалбоподателят следва да отнесе в ревизионното производство.

Действително, в искането на органа по приходите не са посочени всички предходни наложени обезпечителни мерки, но същото не се е отразило на оспорвания акт в насока неговата незаконосъобразност, както и самостоятелно не може да се приеме за липса на мотивираност. Отправеното искане за налагане на предварителни обезпечителни мерки е поредно и за дообезпечаване т.е. обвързва компетентния орган по чл. 121, ал. 1 от ДОПК с произнасяне по него, както по отношение на субекта, така и по размера на очакваните публични задължения в рамките на зададените му параметри и с оглед предходните постановления за налагане на предварителни обезпечителни мерки. В тези рамки и с оглед на данните по преписката, публичният изпълнител е длъжен да прецени дали е налице необходимост от налагане на предварително обезпечение, като при произнасянето си този орган не може да излиза извън обхвата на направеното искане и да налага обезпечение за по-голям размер от очакваните публични задължения. Такива констатации, макар и пестеливи, са налични в ПНОМП, като подробна мотивация е изложена в потвърждаващото го решение на директора на ТД на НАП С..

При наличната обосновааност и мотивираност на размера на бъдещите задължения, данните за обем на предходно наложените обезпечения на същото задължение, наложеният запор с Постановление изх. № С200022-023-0002346/24.08.2022 върху вземането на трето задължено лице И-К. ООД по документ с достоверна дата, Уведомление по чл.73в от Търговския закон, съгласно което подлежи на изплащане дружествените дялове на изключения съдружник В.Б. за сумата от 500 004лева, се явява пропорционален и съразмерен.

Спазено е изискването на чл.195, ал.7 от ДОПК за съответствие между обезпечение и обезпечителна нужда, като наложеното обезпечение е в размера на посоченото задължение. Фактът, че на ревизираното лице се установяват задължения в определен предполагаем размер и че същото разполага с парично вземане обуславя наличие на обезпечителна нужда –именно, за да не се разпорежи с паричното вземане и така събирането на задължението да стане невъзможно или значително да се затрудни, публичният изпълнител го е запорирал. Изпълнението на едно публично задължение

ще е невъзможно, когато ревизираното лице към датата на изпълнението не разполага с достатъчно средства, за да го изпълни, защото изначално няма имущество в подходящи размери или в следствие на отчуждаване, не разполага с такова. Изпълнението на публичното задължение ще е сериозно затруднено, ако макар стойността на годните за разпореждане активи на длъжника да покрива размера на очакваните задължения, видът им или правното им положение е такова, че не позволява тяхното бързо и ефективно осребряване.

Жалбоподателят не е поставен в невъзможност да посреща житейските си нужди, при липсата на твърдение и доказване на обратното по делото (например, че паричната сума по изплатения дружествен дял ще му е необходима за нормалното му съществуване). Следва да се отчете и правната възможност по чл.199 от ДОПК за замяна на обезпечителните мерки с друго равностойно обезпечение. Отделно от това, с налагането на запор върху горепосоченото вземане длъжникът не се лишава от собствеността върху него, а само с правото да се разпорежда със същото.

Съдът намира, че обжалваното решение и потвърденото с него постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки е издадено при правилно прилагане на закона и не страда от твърдените от жалбоподателя пороци. Жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на делото на основание чл. 161, ал.1, изр.2 и изр.3 вр. чл. 144, ал.2 ДОПК във връзка с чл.8, ал.1, т.3 от Наредба № 1 от 9.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, на Териториална дирекция на НАП – С. следва да се заплатят разноски за юрисконсултско възнаграждение в поискания размер на 500 лева.

Водим от горното, Административен съд-София град, III отделение, 10 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. К. Б. чрез пълномощника адв. В. С. – АК П., срещу Решение № ПО-80/08.09.2022г. на Директора на ТД на НАП – С., с което е оставена без уважение жалбата му срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки на осн. чл. 121, ал. 1 от ДОПК, с изх. № С22022-023-0002346/24.08.2022г. изд. от М. П. – гл. публичен изпълнител в ТД на НАП – С..

ОСЪЖДА В. К. Б. да заплати на ТД на НАП-С. град сумата от 500.00 /петстотин/ лв., представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: